

Slipp Jimmy fri

Slipp Jimmy fri

Christopher Nielsen imponerer med stamina og kvalitetskontroll på en film som kunne ha endt i katastrofe. Isteden blir

Slipp Jimmy fri en triumfferd for Nielsen og produksjonsteamet.

Slipp Jimmy fri
Christopher Nielsen
Storm Studio
2006
Nordisk Film
16:9
Dolby Digital DTS
80 min.
2

5

Elefantspotting

Man må ha bodd i en hule de siste årene for ikke å ha fått med seg viraken rundt Christopher Niensens galskapsprosjekt *Slipp Jimmy fri*. Prosjektet begynte så friskt og greit på hellingen av 90-tallet, etter at *To trøtte typer* fikk kultstatus som TV-serie, da manuset om den narkomane elefanten Jimmy ble sendt rundt til potensielle finansieringspartnere. Ryktene begynte å gå om at tegneserieskaperlegenden Nielsen hadde begått et av de beste manusene i manns minne innen norsk film. Penger kom på bordet, ikke bare fra de tradisjonelle filmstøttespillerne, men også private investorer stod parat. Alt virket såre vel.

Så begynte trøbbelet. Historien er for lang og komplisert til å gjenfortelles her, men Jimmy etterlater seg en rekke investorer, produsenter og leverandører med buken i været. Ikke fordi filmen eller Nielsen bærer med seg en forbannelse, men snarere på grunn av at et så ambisiøst animasjonsprosjekt ikke har vært prøvd tidligere på disse breddegrader. Produksjonen av Jimmy likner ikke noe annet i norsk filmproduksjon og det kan se ut til at produksjonen har begått alle de feil som kan gjøres og gått i de feller som er lagt ut. «Learning by doing» er det noen som kaller det.

Jeg har hørt til skeptikerne underveis i den lange produksjonen av *Slipp Jimmy fri*. Jeg har sett prosjektet presentert noen ganger underveis i produksjonen og jeg har gått skuffet hjem hver gang. Manuset har jeg aldri tvilt på, men hver gang jeg har fått presentert prosjektet har det vært av dresskledde investor-/produsenttyper som virker milevis

unna Nielsens prosjekt. Dessuten har animasjonen hele tiden virket langt unna det uttalte målet om å være en skitten og forvridd variant av Pixar.

Dermed var jeg meget lettet den sommerdagen da premieren til *Slipp Jimmy fri* var unnagjort og jeg kunne konstatere at produksjonsteamet hadde greid å komme unna den sendrektige animasjonen til *To trøtte typer* og landet på en stil som definitivt ikke er Pixar, men heller ikke så langt unna når man snakker kvalitet. Filmen ser rett og slett fantastisk ut, selv om universet som brettes ut er for jævlig.

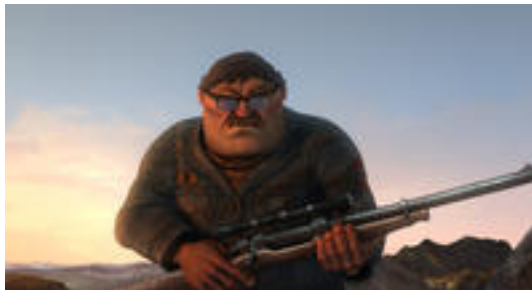
Slipp Jimmy fri viderefører universet fra *To trøtte typer* og vi møter igjen den dynamiske duoen Odd og Geir, samt deres hyperaktive venn Kælle. Historien begynner i den råte bula til Odd og Geir på Oslos østkant, da Kælle kommer dragenes med deres gamle kompis Roy Arnie. Det skal vise seg at Roy Arnie har et opplegg på gang med et russisk sirkus som krever de trøtte typenes kompetanse?. Turen går ut av byen og opp i guds frie natur hvor sirkuset er på turne med deres største stjerne, elefanten Jimmy, dypt neddopet og gjort avhengig av uppers? og downers?. Geir får ansvaret for elefanten, men aner ingenting om Roy Arnies egentlige plan, ei heller at militante dyrevernerne, et trøndersk jaktlag og samemafiaen har interesser i Jimmy.

Med dette som utgangspunkt brettes Nielsens fabelaktige historie ut i all sin gørr - fullstappet av virkelighetsnære observasjoner av karakterer langt på siden av allfarvei. Det er Nielsens nære kjennskap til livets mørkere sider og omgang med undergrunnen som gir ham kredibilitet og kunnskap til å gjøre dette universet så troverdig og fascinerende. Dessuten har Nielsen leflet med andre karakterer gjennom tegneserier som han kan cashe? inn på i *Slipp Jimmy fri* - eksempelvis med Hold Brillan, som dukker opp i filmen etter å ha levd i tegneserierutene parallelt med Odd og Geir i en årrekke. Når de finner sammen i jakten på Jimmy, skjer det uten å gå på bekostning av noen av karakterene - de er seg selv like og kompletterer hverandre på filmduken.

I tillegg til Nielsens sterke manus er det faktisk animasjonen, lyssettingen og karakterdesignen som imponerer mest. I mine øyne var dette TV-seriens svakeste sider, så det er befriende at *Slipp Jimmy fri* har løftet seg fra hørespillpreget til TV-serien og dreiet handlingen ut av leiligheten til Odd og Geir. De mange nye elementene gir filmen et visuelt løft som produksjonsteamet har håndtert med imponerende kvalitet og kløkt. Samtidig gir det filmen variasjon som TV-serien manglet og gjør den mer severdig. Filmen er på ingen måte gagsorientert, men detaljrikdommen i beskrivelsen av de ulike grupperingene og dialogen gjør at latteren sitter løst gjennom hele filmen.

Skuespillerensemblet er med på å gi karakterene en ekstra dimensjon. Anders T. Andersen og Egil Birkeland viderefører Odd og Geir fra TV-serien og fortsetter å gjøre de trøtte typene med dybde og innsikt. Kristoffer Schau er sønn av sin far, men gjør ingen overbevisende tolkning av dyrevernerlederen Marius. Derimot gjør Kristin Skogheim en mer imponerende rolle som den innbitte om noe selvmotsigende dyreverneren Sonia. Det er Are og Odin som gestalter hele det trønderske jaktlaget, og det er Odin, eller Klaus Sonstad om du vil, som får æren av å gi stemmen til sjefsjakteren Hold Brillan. Han gjør jobben med pondus. Dessuten må Mikkel Gaup nevnes som gir liv til den überonde samemafiaen.

Til tross for mange gode skuespillerprestasjoner på stemmesiden er det likevel animatørene som har gitt liv til Jimmy som bør få prisen for beste skuespillerprestasjon. Jimmys strevsomme ferd bort fra narkohelvetet er i seg selv verdt hele filmen og løses teknisk på en måte som vi ikke har sett tidligere innen norsk eller nordisk animasjonsfilm. Intet mindre enn imponerende!

Hvis man skal trekke frem noen svakheter ved *Slipp Jimmy fri*, så må det være at den norske dubbingen gjøres mot en animasjonsfilm som er produsert for et internasjonalt marked og dermed med de engelske stemmene som grunnlag. Derfor passer ikke alltid munnbevegelsene overens med den norske talen - hvilket er litt frustrerende når man ser en norskprodusert film. Men det er prisen vi må betale for at Jimmy i det hele tatt fikk se dagens lys. Det gjenstår bare å se om Jimmy får et liv på de internasjonale jaktmarkene.

Christopher Nielsen har for lengst befestet sin posisjon som en av Norges fremste serieskapere. Med

Slipp Jimmy fri viser han at han har utholdenheten og kvalitetsbevisstheten til å styre en av norsk films største prosjekter trygt i havn. Jeg håper at Nielsen nå tar en pause fra animasjonen og går tilbake til tegneseriene for å hvile ut - og at han der finner energien til å gyve løs på nye filmprosjekter.

Utgivelsen:

Slipp Jimmy fri er et av de største løftene som er gjort innen norsk film. Gjennom denne produksjonen er det opprettet en produksjonslinje som kan måle muskler med det meste innen internasjonal 3d-dataanimasjon. Derfor hadde jeg forventet at også DVD-utgaven av filmen skulle gjenspeile noe av produksjonskraften som ligger i filmen, men her ble jeg meget skuffet.

Slipp Jimmy fri på DVD er strippet for ekstramateriale, til tross for at de må finnes milevis med dokumentasjon, utdrag fra den lange produksjonsprosessen og skissemateriale fra Nielsens utrettelige ferd mot målet. Selv ikke det engelske, og mye omtalte, lydsporet er inkludert. Det ville dessuten vært en opplevelse å høre en opplagt Nielsen kommentere seg gjennom filmen.

Alt dette tyder på at det kommer en mer innholdsrik utgivelse av Jimmy innen kort tid, så det kan kanskje lønne seg å beholde isen i magen en stund til. Denne første utgaven av *Slipp Jimmy fri* er nemlig ikke noe skryte av.

Filmen var den første jeg så på digital kino og jeg ble formelig blåst bakover av bildekvaliteten. Dermed hadde jeg kanskje for høye forventninger til DVD-utgaven. Selv om filmen i seg selv ser fabelaktig ut, så er det ikke til å komme forbi at overgangen til DVD-formatet byr på en god del visuelle blemmer. Komprimeringen er langt fra optimal; særlig de mange dunkle partiene sliter med blokkdannelser i bildet i overganger mellom mørke fargesjatteringer.

Lydsiden greier seg bedre i Dolby Digital DTS med god dynamikk når effektene slår til med full kraft. Også dialogen greier seg godt i lydbildet ? noe som er avgjørende for denne dialogtunge filmen.

Samlet sett er utgivelsen av *Slipp Jimmy fri* en skuffelse. Nordisk Film burde benytte sjansen til å formidle en av norsk filmhistories mest omtale filmer på en bedre måte. Filmen i seg selv er likvel så god at det rettferdiggjør en høy score på karakterskalaen.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 30.01.07

Anmeldelsen publiseres i samarbeid med [Hjemmekinoguiden DVDnett.no](#)

Takk til Nordisk Film for anmeldereksemplar

Ja
[jimmy_cover](#);